

Г. М. Грабовська,
кандидат юридичних наук, доцент

А. А. Жаб'як,
студентка

НОВЕЛИ ПОЗОВНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ

Національний авіаційний університет
проспект Космонавта Комарова, 1, 03680, Київ, Україна
E-mail: gannagrabovska74@gmail.com

Мета: в статті досліджуються основні новації в системі правосуддя, які були запроваджені в контексті судової реформи. **Методи дослідження:** у роботі застосовувались філософсько-світоглядні, загальнонаукові та спеціальні методи. **Результати:** визначено основні новели позовного провадження цивільного судочинства та проаналізовано запровадження інформатизації системи судочинства, а також виявлено проблеми і перспективи упровадження проекту «Електронний суд» в системі судочинства України. **Обговорення:** проблеми і перспективи упровадження новацій в системі правосуддя.

Ключові слова: правосуддя, позовне провадження, спрощене позовне провадження, малозначні справи, електронне судочинство.

Постановка проблеми та її актуальність.

Право на судовий захист є одним із найважливіших серед необмеженої кількості суб'єктивних прав, що належать кожній особі, а відповідно, змістом такого права є низка відокремлених процесуальних форм, у межах яких здійснюється захист. Основною процесуальною формою судових процесів є позовне провадження, характерне не лише для цивільного, але й для господарського, адміністративного і навіть кримінального судочинства. Сьогодні ми маємо можливість спостерігати, як впроваджуються зміни щодо системи правосуддя, які мають на меті повернути довіру до судових органів, запровадити використання інформаційних технологій в судовій системі та були зумовлені євроінтеграційними прагненнями України. Так, нові редакції процесуальних кодексів містять чимало цікавих новинок та запровадження нових інституційних змін не є зовсім новими процесуальними інститутами, а часто це вдосконалені конструкції, що діяли раніше. Проте запроваджуються і зовсім нові механізми та системи, такі як система «Електронний суд», що дасть можливість подавати

позови в електронній формі. Так, на думку Н. І. Логінової, інформатизація системи судочинства є складовою Національної програми інформатизації України. Пріоритетними напрямками інформатизації в цій галузі є розробка мережевих технологій для органів судової влади, створення, упровадження та вдосконалення системи електронного документообігу, створення автоматизованих систем узагальнення судової практики та аналізу діяльності судів, розробка сучасної телекомунікаційної структури судів, створення єдиної судової бази даних тощо [1].

До важливих новел слід віднести і ту, що згідно нової редакції ЦПК України від 15 листопада 2017 року цивільне судочинство здійснюється за правилами, передбаченими цим Кодексом, у порядку:

- 1) наказного провадження;
- 2) позовного провадження (загального або спрощеного);
- 3) окремого провадження [2].

Основною формою судового провадження у всіх трьох процесах, як і раніше, залишається позовне провадження. Тому на ньому і зосередимо увагу, враховуючи, що саме воно зазнало

найбільше новачій, які були впроваджені в контексті судової реформи. Зрозуміло, що нові норми, що містяться в ЦПК України ще потребують детального теоретичного вивчення та аналізу, що заклало б основу подальшої оптимізації судочинства на основі цивільного процесуального законодавства.

Аналіз досліджень і публікацій. Питання позовної форми захисту прав та інтересів громадян знайшли висвітлення у працях учених різних галузей процесуального права, зокрема С. С. Алексєєва, М. А. Гурвича, В. В. Комарова, С. О. Короед, Д. Д. Луспеника, Г. Л. Осокіної, В. І. Тертишнікова, С. Я. Фурси, М. С. Шакарян, М. Й. Штефана, Д. М. Чечота, В. В. Яркова, М. М. Ясинка, А. П. Сергєєва, Є. Додіна, М. Й. Штефана, В. І. Шишкіна, А. В. Бречко та ін., проте ті зміни, які запроваджені в останній період часу, не були висвітлені в попередніх дослідженнях.

Метою нашого дослідження є визначення основних новел позовного провадження цивільного судочинства та аналіз практики їх провадження в цивільному судочинстві.

Виклад основного матеріалу. Сутністю позовних проваджень є завжди спір між сторонами про цивільне, господарське чи адміністративне право. Дослідники різних галузей процесуального права визнають, що для кожного виду позовного провадження, незалежно від виду процесуального права, характерним є, з одного боку, наявність сторін із різноспрямованим інтересом, а з іншого – наявність спірного предмета, що мають місце в межах процесуальної форми судових процесів [3].

Позовне провадження є основним видом цивільного судочинства, оскільки у порядку цього провадження розглядається більшість справ, для яких закріплені правила. Такі вчені як В. І. Тертишніков, В. В. Баранкова, виходячи з аналізу природи позовного провадження називають його універсальним. Вони аргументують свій висновок тим, що процесуальний регламент розгляду справ позовного провадження застосовується не тільки для справ цього виду провадження а й до справ, що розглядаються у провадженні, що виникає із

публічних правовідносин. Тому, як зазначають ці вчені, вивчення позовного провадження дозволяє одночасно отримати інформацію та зрозуміти основні правила розгляду практично усіх справ, підвідомчих судам загальної юрисдикції [4, с. 105].

Для виокремлення даного виду позовного провадження насамперед слід звернути увагу на матеріально-правову природу справ, яка зумовила особливості процесуального порядку та розгляду їх вирішення, суб'єктного складу, особливості процесуального засобу порушення судової діяльності та реалізації судових рішень.

Відповідно до ч. 2 ст. 19 ЦПК України, цивільне судочинство здійснюється у порядку: наказного, позовного (загального або спрощеного) та окремого провадження. Тобто, спрощене провадження, віднедавна, є окремим видом позовного провадження. Проте, у ч. 1 ст. 279 ЦПК України йдеться, що розгляд справ у порядку спрощеного позовного провадження здійснюється судом в порядку загального позовного провадження, з особливостями, що вказані у главі Х розділу III ЦПК України. Це означає, що спрощене провадження має похідний характер від загального позовного провадження. Так, спрощене позовне провадження призначене для розгляду малозначних справ, справ незначної складності та інших справ, для яких пріоритетним є швидке вирішення справи. Загальне позовне провадження призначене для розгляду справ, які через складність або інші обставини недоцільно розглядати у спрощеному позовному провадженні. Отже, метою спрощеного провадження є швидке вирішення справи. Так, відповідно до ст. 275 ЦПК, суд розглядає справи у порядку спрощеного позовного провадження протягом розумного строку, але не більше шістдесяті днів з дня відкриття провадження у справі [2].

З прийняттям нового Цивільного процесуального кодексу України, що набрав чинності 15 листопада 2017 року, запровадились нові інститути та поняття цивільного процесуального права. Нова форма судового процесу – спрощене провадження, містить у собі поняття малозначних справ, малозначних спорів, справ незначної складності та інших справ, для яких пріоритетним є швидке вирішення [5]. До часу внесення

змін у процесуальне законодавство, найчастіше, до процедури спрощених проваджень відносили наказне провадження, інколи – заочний розгляд справи, що, як вважають ряд науковців, є невірним.

Доцільність подібних змін на думку фахівців пояснюється тим, що «цивільний процес має бути гнучким, тобто передбачати найбільш оптимальні шляхи досягнення завдання цивільного судочинства, зокрема за рахунок встановлення особливих (спрощених) порядків розгляду і вирішення певних категорій цивільних справ, для яких застосування загального позовного порядку є недоцільним» [6, с. 126].

С.О. Короед зауважує, що «якщо в країнах, які входять в Європейський Союз, при реформуванні цивільного судочинства значна роль вже давно відводилася розвитку спрощених проваджень, які дозволяють досягти розумного балансу між процесуальною економією і збереженням традиційних, фундаментальних основ цивільного процесу» [7, с. 3], то в Україні такі судові процедури частково на рівні інституту наказного провадження та заочного розгляду запроваджено положеннями ЦПК України 2004 р. При цьому вчені-процесуалісти в межах країн СНД вже давно визнають, що ефективність наказного провадження могла б, мабуть, зрости, якщо поряд з наказним провадженням регламентувати інші види спрощеного провадження [8, с. 17]. Адже ще Є.В. Васьковський зазначав, що чим коротшим і легшим є шлях від пред'явлення позову до судового рішення, тим процес є досконалішим [9, с. 271].

Тому позитивно, що ЦПК України визначено, що відповідно до ч. 2 ст. 274: «у порядку спрощеного позовного провадження може бути розглянута будь-яка справа, віднесена до юрисдикції суду, за винятком справ, зазначених у частині четвертій цієї статті». До них відносяться такі:

- 1) що виникають з сімейних відносин, крім спорів про стягнення аліментів та поділ майна подружжя;
- 2) щодо спадкування;

- 3) щодо приватизації державного житлового фонду;

- 4) щодо визнання необґрунтованими активів та їх витребування відповідно до глави 12 цього розділу;

- 5) в яких ціна позову перевищує п'ятсот розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб;

- 6) інші вимоги, об'єднані з вимогами у спорах, вказаних у пунктах 1-5 цієї частини [2].

Тому, має місце думка, що фактично суду надано право диспозитивності у віднесенні справ до категорії малозначних.

При цьому у ч. 3 ст. 274 ЦПК України, виділяється 8 критеріїв віднесення справи до малозначних:

- 1) ціна позову;
- 2) значення справи для сторін;
- 3) обраний позивачем спосіб захисту;
- 4) категорія та складність справи;
- 5) обсяг та характер доказів у справі, в тому числі чи потрібно у справі призначити експертизу, викликати свідків тощо;
- 6) кількість сторін та інших учасників справи;
- 7) чи становить розгляд справи значний суспільний інтерес;
- 8) думка сторін щодо необхідності розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження [2].

При цьому термін «малозначні справи» треба розуміти як правову категорію, а не розглядати з точки зору значення справи для сторін чи суду. Так, в 2016 р. при впровадженні судової реформи в ст. 131-2 Конституції з'явився термін «малозначні спори»: «Законом можуть бути визначені винятки щодо представництва в суді у трудових спорах, спорах щодо захисту соціальних прав, щодо виборів та референдумів, у малозначних спорах, а також стосовно представництва малолітніх чи неповнолітніх осіб та осіб, які визнані судом недієздатними чи дієздатність яких обмежена» [10].

ЦПК України не містить визначення поняття «малозначні справи». І тут слід частково погодитися з І.О. Ізаровою, яка зазначає, що «Використаний термін «малозначні» доволі специфічний, оскільки значення справи для заявника не залежить від його ціни або складності розгляду і нав-

ряд чи варто ділити справи на значні та малозначні» [11, с. 18]. Адже для кожної людини справи, що її стосуються - значні. Однак, із набранням чинності новим ЦПК України «малозначні справи» є правовою категорією, яка підлягатиме застосуванню за правовими критеріями. Тому вирішення судом питань, пов'язаних з розглядом справи, за критерієм малозначності спору передбачає широкі дискреційні повноваження суду (судді), а тому виникає необхідність на практиці виробити критерії, відповідно до яких такий чинник як малозначність повинен бути оцінений об'єктивно.

Важливо зазначити, що, відповідно до п. 7 ч. 3 ст. 376 ЦПК України (апеляційний перегляд), якщо суд розглянув в порядку спрощеного позовного провадження справу, що підлягала розгляду за правилами загального позовного провадження, то це вважається порушенням норм процесуального права і є обов'язковою підставою для скасування судового рішення суду першої інстанції та ухвалення нового рішення. Якщо суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково, то відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 411 ЦПК України, це є підставою для обов'язкового скасування рішення і направлення справи на новий розгляд [2].

Малозначні справи та ті, що виникають з трудових відносин, розглядаються в порядку спрощеного провадження імперативно. Інші справи, які можуть бути віднесені судом до малозначних, розглядають в порядку спрощеного провадження лише за клопотанням позивача. Клопотання позивача про розгляд справи в порядку спрощеного позовного провадження подається у письмовій формі одночасно з поданням позовної заяви або може міститися у ній [2].

Якщо відповідач в установлений судом строк подасть заяву із запереченнями проти розгляду справи в порядку спрощеного позовного провадження, суд залежно від обґрунтованості заперечень відповідача постановляє ухвалу про: 1) залишення заяви відповідача без задоволення; 2) розгляд справи за правилами загального позовного провадження та заміну

засідання для розгляду справи по суті підготовчим засіданням. Якщо відповідач не подасть у встановлений судом строк такі заперечення, він має право ініціювати перехід розгляду справи за правилами загального позовного провадження лише у випадку, якщо доведе, що пропустив строк з поважних причин.

Якщо суд вирішив розглянути справу в порядку спрощеного позовного провадження, але в подальшому постановив ухвалу про розгляд справи за правилами загального позовного провадження, розгляд справи починається зі стадії відкриття провадження у справі. У такому випадку повернення до розгляду справи за правилами спрощеного позовного провадження не допускається.

Відповідно до ст. 278 ЦПК України відзив подається протягом п'ятнадцяти днів із дня вручення ухвали про відкриття провадження у справі. Позивач має право подати до суду відповідь на відзив, а відповідач — заперечення протягом строків, встановлених судом в ухвалі про відкриття провадження у справі (тобто в ухвалі про відкриття провадження необхідно встановлювати строки для подання всіх заяв по суті справи — відзив, відповідь на відзив, заперечення відповідача) [10].

Важливим є те, що якщо при розгляді справи у рамках спрощено позовного провадження буде подано зустрічний позов, суд відповідно до ст. 193 ЦПК України, постановляє ухвалу про перехід розгляду справи за правилами загального позовного провадження.

Іншою важливою новелою судочинства є запровадження системи «Електронний суд». Системи електронних судів давно працюють у багатьох країнах світу, але до України нововведення все ніяк не доходило, а влада мотивувала такі затримки браком фінансування. Але ось 4 червня 2018 року відразу 18 вітчизняних судів почали тестувати Єдину судову інформаційно-телекомунікаційну систему (ЄСІТС) — «Електронний суд». Система «Електронний суд», безумовно, є позитивною зміною в національному судочинстві. Головним її нововведенням є перехід до ведення судових справ в електронній формі, що має суттєво прискорити процес правосуддя. В умовах повноцінного функціонування системи суди різних інстанцій більше не переси-

латимуть між собою матеріали справ поштою. Фактично при подачі апеляційної (касаційної) скарги у справі відповідний суд (суддя) отримуватиме доступ до матеріалів відповідної справи і мати можливість негайно, або хоча б у встановлені процесуальними кодексами терміни, приймати рішення щодо відкриття апеляційного (касаційного) провадження і приступати до розгляду справи [12].

В Україні система електронного судочинства запроваджується з 2012 р. З 17.06.2013 р. в усіх місцевих та апеляційних судах загальної юрисдикції було запроваджено обмін електронними документами між судом та учасниками судового процесу в частині надсилання судом таким учасникам процесуальних документів в електронному вигляді, паралельно з документами у паперовому вигляді. З 04.06.2018 р. у 18 пілотних судах України, відповідно до наказу Державної судової адміністрації України, було розпочато тестування підсистеми Єдиної судової інформаційно-телекомунікаційної системи «Електронний суд», завдяки якій користувач має можливість подати до суду в електронному вигляді позовну заяву, долучити в електронному вигляді додатки до такої позовної заяви, а також сплатити судовий збір.

В пілотному проєкті взяли участь районні суди м. Києва, Київський апеляційний адміністративний суд, Апеляційний суд Одеської області, Київський районний суд м. Одеси, Одеський апеляційний господарський суд, господарський суд Одеської області, Вінницький апеляційний адміністративний суд, Вінницький окружний адміністративний суд та Донецький апеляційний адміністративний суд [13].

Запровадження усіх існуючих на даний час у світовій практиці елементів електронного правосуддя в Україні може сприяти «модернізації» цивільного процесу та покращення судочинства, зокрема в питаннях контролю сторін за розглядом справи, підвищення якості судових рішень, економії судових витрат [14].

Проте, «сьогодні з цією системою працюють далеко не всі суди України. До того ж система ще не дозволяє здійснювати пов-

ноцінне судочинство, адже заяву про виправлення у рішенні (ухвалі) описок чи арифметичних помилок, заяву про повернення судового збору, заяву про роз'яснення рішення (ухвали) суду, заяву про розгляд справи за відсутності особи, клопотання про участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції тощо зареєструвати у підсистемі «Електронний суд» поки що неможливо. Крім того, у судів виникають труднощі з ідентифікацією електронного цифрового підпису фізичної або юридичної особи, який повинен відповідати акредитованим центрам сертифікації ключів; ідентифікацією електронних адрес сторін для впевненості в тому, що кореспонденція суду дійде саме до адресата, а не до іншої особи; забезпеченням можливості учасникам процесу ознайомитися з матеріалами електронної справи [13].

Висновки. Враховуючи вищевикладене, можна дійти висновку про те, що в рамках прийнятої новели, для зрозумілості та спрощення судового процесу потрібно виробити чіткі, прозорі, зрозумілі критерії для віднесення тієї чи іншої категорії справ до малозначних, і відповідно для розгляду цих справ у порядку спрощеного позовного провадження. Це має важливе значення, оскільки вже розпочалося практичне застосування трьох цілком оновлених процесуальних кодексів, у тому числі й Цивільного процесуального кодексу України. Тож суперечки щодо доцільності впровадження у вітчизняні процесуальні кодекси певних новацій поступаються аналізуванню ефективності процесів їх реалізації.

Література

1. Логінова Н.І. Упровадження електронного правосуддя в систему судочинства / Н.І. Логінова // Актуальні проблеми держави і права. – 2014. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.apdp.in.ua/v72/61.pdf>.
2. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 № 1618-IV // Вісник Верховної Ради. – 2018. – № 36. – Ст. 272.
3. Курило М. Позовне провадження як універсальна форма судових процесів у різних галузях процесуального права / М. Курило. – 2013. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_

nbuvcgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nzizvru_2013_3_14.pdf/

4. Тертышников В.И. Гражданский процесс: курс лекций / В.И. Тертышников – Х.: Консум, 2011. – 240 с.

5. Халімончук М.М. Спрощене позовне провадження як новела цивільного процесу / М.М. Халімончук [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.spilnota.net.ua/ru/article/id-2302/>.

6. Короєд С.О. Спрощене позовне провадження – новела цивільного судочинства України за проектом нової редакції ЦАК: оцінка ефективності процесуальних підстав застосування / С.О. Короєд // Україна на шляху до Європи: реформа цивільного процесуального законодавства. Зб. наук. праць. Матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 7 лип. 2017 р.) / за заг. ред. І.О. Ізарової, Р.Ю. Ханік-Посполітак. – Київ: ВД Дакор, 2017. – С. 126-130.

7. Крымский Д.И. Упрощенные производства в гражданском процессе зарубежных стран : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.15 - Гражданский процесс; арбитражный процесс / Д.И. Крымский. – М., 2011. – 216 с.

8. Вершинин А.П. Реформирование гражданского и экономического процессуального права в странах СНГ (основные направления и проблемы) / А.П. Вершинин // СНГ: реформа гражданского процессуального права: Материалы Международной конференции / под общей редакцией М.М. Богуславского и А. Трунка. – М. ООО «Городец-издат», 2002. – С. 15-19.

9. Васильковский Е.В. Учебник гражданского процесса / Е.В. Васильковский. – М.: Изд. бр. Башкамовых, 1914. – 571 с.

10. Шевердін М. Спрощене провадження як новела Цивільного процесуального кодексу України / М. Шевердін [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://sud.ua/ru/news/blog/114146-sproschene-provazhennya-yak-novela-tsvivilnogo-protseualnogo-kodeksu-ukrayini>.

11. Ізарова І.О. Реформи цивільного процесуального законодавства в незалежній Україні: 1991-2017 / Україна на шляху до

Європи: реформа цивільного процесуального законодавства. Зб. наук. праць / І.О. Ізарова. – К., 2017. – С. 18.

12. Електронний суд: як працюватиме і про які зміни потрібно знати українцям [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukr.segodnya.ua/ukraine/elektronnyy-sud-kak-budet-rabotat-i-o-kakih-izmeneniyah-nuzhno-znat-ukraincam-1147722.html>.

13. Мороз В. Електронний суд: міф чи реальність / В. Мороз [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://jur-gazeta.com/publications/practice/sudova-praktika/elektronnyy-sud-mif-chi-realnist.html>.

14. Ханік-Посполітак Р.Ю. Електронне правосуддя: сучасні європейські стандарти в цивільному судочинстві України / Р.Ю. Ханік-Посполітак [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/11985/Khanyk-Pospolitek_Elektronne_pravosuddia.pdf?sequence=3.

References

1. Lohinova N.I. Uprovazhennia elektronnoho pravosuddia v systemu sudochynstva / N.I. Lohinova // Aktualni problemy derzhavy i prava. – 2014. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.apdp.in.ua/v72/61.pdf>.

2. Tsyvilnyi protseualnyi kodeks Ukrainy vid 18.03.2004 № 1618-IV / Visnyk Verkhovnoi Rady. – 2018. - № 36. – St. 272.

3. Kurylo M. Pozovne provazhennia yak universalna forma sudovykh protsesiv u riznykh haluziakh protseualnogo prava / M. Kurylo. – 2013. [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://irbis-nbuvcgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nzizvru_2013_3_14.pdf/

4. Tertysnykov V.Y. Hrazhdanskyi protsess: Kurs lektsiy / V.Y. Tertysnykov - Kh.: Konsum, 2011. – 240 s.

5. Khalimonchuk M.M. Sproshchene pozovne provazhennia yak novela tsyvilnogo protsesu / M.M. Khalimonchuk [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.spilnota.net.ua/ru/article/id-2302/>.

6. Koroied S.O. Sproshchene pozovne provadzhennia – novela tsyvilnoho sudochynstva Ukrainy za proektom novoi redaktsii TsAK: otsinka efektyvnosti protsesualnykh pidstav zastosuvannia / S.O. Koroied // Ukraina na shliakhu do Yevropy: reforma tsyvilnoho protsesualnoho zakonodavstva. Zb. nauk. prats. Materialy Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Kyiv, 7 lyp. 2017 r.) / za zah. red. I.O. Izarovoi, R.Yu. Khanyk-Pospolitik. – Kyiv: VD Dakor, 2017. – S. 126-130.

7. Krymskyi D.Y. Uproshchennyye proyzvodstva v hrazhdanskom protsesse zarubezhnykh stran: dys. ... kand. yuryd. nauk : 12.00.15 - Hrazhdanskyi protsess; arbytrazhnyi protsess / D.Y. Krymskyi. – M., 2011. – 216 s.

8. Vershynyn A.P. Reformyrovanye hrazhdanskoho y ekonomycheskoho protsessualnoho prava v stranakh SNH (osnovnye napravleniya y problemy) / A.P. Vershynyn // SNH: reforma hrazhdanskoho protsessualnoho prava: Materyaly Mezhdunarodnoi konferentsyy / pod obshchei redaktsyei M.M. Bohuslavskoho y A. Trunka. – M. OOO «Horodets-yzdat», 2002. – S. 15-19.

9. Vaskovskyi E.V. Uchebnyk hrazhdanskoho protsessa / E.V. Vaskovskyi. – M.: Yzd. br. Bashkamovykh, 1914. – 571 s.

10. Sheverdin M. Sproshchene provadzhennia yak novela Tsyvilnoho protsesualnoho kodeksu

Ukrainy / M. Sheverdin [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <https://sud.ua/ru/news/blog/114146-sproshchene-provadhennya-yak-novela-tsyvilnogo-protsesualnogo-kodeksu-ukrayini>.

11. Izarova I.O. Reformy tsyvilnoho protsesualnoho zakonodavstva v nezalezhnii Ukraini: 1991-2017 / Ukraina na shliakhu do Yevropy: reforma tsyvilnoho protsesualnoho zakonodavstva. Zb. nauk. prats / I.O. Izarova. - K., 2017. - С. 18.

12. Elektronnyi sud: yak pratsiuvatyme i pro yaki zminy potribno znaty ukraintsiam [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <https://ukr.segodnya.ua/ukraine/elektronnyy-sud-kak-budet-rabotat-i-otkakh-izmeneniyah-nuzhno-znat-ukraincam-1147722.html>.

13. Moroz V. Elektronnyi sud: mif chy realnist / V. Moroz [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://yur-gazeta.com/publications/practice/sudova-praktika/elektronnyy-sud-mif-chi-realist.html>.

14. Khanyk-Pospolitik R.Iu. Elektronne pravosuddia: suchasni yevropeiski standarty v tsyvilnomu sudochynstvi Ukrainy / R.Iu. Khanyk-Pospolitik [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/11985/Khanyk-Pospolitik_Elektronne_pravosuddia.pdf?sequence=3.

ARTICLES OF THE CLAIM MANUFACTURING IN CIVIL PROCEEDINGS

National Aviation University
Kosmonavta Komarova Avenue, 1, 03680, Kyiv, Ukraine
E-mail: gannagrabovska74@gmail.com

Purpose: the article investigates the main innovations in the justice system that were introduced in the context of judicial reform. **Methods of research:** philosophical-ideological, general scientific and special methods were used in the work. **Results:** the main stories of the legal proceedings for civil justice were determined and the introduction of the information system of the judicial system was analyzed, as well as the problems and prospects of the implementation of the «Electronic Court» project in the system of legal proceedings of Ukraine were identified. **Discussion:** problems and Prospects for Introducing Innovations in the Justice System.

The authors conclude that within the framework of the adopted narrative, for clarity and simplification of the trial, it is necessary to develop clear, transparent, understandable criteria for assigning one or another category of cases to insignificant ones and, accordingly, to consider these cases in the form of simplified lawsuits. This is important because the practical application of three fully updated procedural codes, including the Civil Procedural Code of Ukraine, has begun. Consequently, disputes regarding the feasibility of introducing certain innovations into domestic procedural codes are inferior to the analysis of the effectiveness of their implementation processes.

Keywords: justice, claim proceedings, simplified claim proceedings, minor cases, electronic court proceedings.